

Mýty o původu vesmíru a lidstva a channelingová sdělení

I přes sveřepou snahu vědecké komunity obhajovat nejrůznější teorie o vzniku a vývoji vesmíru, třeba v prvních třech minutách nebo pěti miliardách let, zastávám názor, že nic dosud nebylo nezvratně prokázáno. Ostatně jak je známo z praxe, tzv. vědecký světový názor se stále vyvíjí mění, takže prakticky nic z toho, co bylo v 19. století považováno za vrchol poznání již neplatí. Naproti tomu se ukazuje, že celá řada antických filosofických názorů může být pravdivá.

V tomto směru určitě stojí za námahu, zabývat se seriózně nejrůznějšími informacemi, které se k nám dostaly prostřednictvím ústního podání z dávných dob. Takováto sdělení nazýváme obvykle mýty nebo pověsti a snad každý si vzpomene na „Staré pověsti české“ nebo „Staré řecké báje a pověsti“. Těmi se ale zabývat nehodlám, protože jsou velmi snadno dostupné v jejich literární podobě.

Jaký je skutečný význam těchto příběhů? Podle některých vědců nemá vůbec smysl se jimi zabývat, protože se jedná o chaotické a nesmyslné příběhy, které nemají žádný reálný podklad a logiku. Jiní jsou zase přesvědčeni, že je v nich skryta či zašifrována prastará moudrost, bohužel zkreslená neustálým předáváním z generace na generaci. Později byly tyto mýty zapsány většinou mnichy a misionáři, takže dostaly ideologický náboženský punc a tím došlo k dalšímu zkreslení, nehledě na další překlady do civilizovaných jazyků, pokud byl původní text v sanskrtu nebo indiánských dialektech. Jádrem příběhu je zpravidla zahaleno mnoha temnými závoji, které je nutno odstranit a dopátrat se možného prvotního sdělení.

Existuje však ještě jiná, přímá cesta, jak získat informace z minulosti, které nejsou obsaženy v učebnicích dějepisu. To je metoda přímého vnímání informací nazvaná Channeling, což volně přeloženo je sdružování či přiřazení kanálů - zdrojů. Existují lidé, kteří se domnívají, že někdo nebo něco jim tyto informace předává a oni je zapisují či jinak sdělují dalším lidem. Já na tom nevidím nic neobvyklého nebo zázračného, protože každý z nás se setkal s pojmy jako je inspirace, intuice či vnuknutí, což také není nic jiného než neočekávaný smyslový podnět, či příjem informace, kterou jsme logicky neočekávali. Je to pocit, že něco máme nějak udělat. A channelingová sdělení jsou informací, že něco nějak bylo.

Zde je nutné se zmínit o tom, odkud a jak tyto informace vlastně plynou. Přijmeme-li za axiom, tedy nevyvratitelný fakt, že platí zákon zachování hmoty a energie, musí platit i zákon zachování informace, protože to je jen strukturovaná hmota nebo energie. Pro jednoduché objasnění uvedu, že balík papíru s lahvičkou tiskařské barvy se od knihy liší jen uspořádáním. Hmotná podstata obojího je totožná, liší se jen uspořádáním barvy do podoby písmen, slov a vět, které mají určený význam. Když necháme knihu projet skartovačkou nebo shořet, informace se ztratí a to ve většině případů nenávratně, i když došlo jen k přeměně hmoty a energie.

Jak tedy zachovat informaci trvale bez ohledu na místo a čas? Jedině ve struktuře, která je podstatou všeho a je obvykle nazývána éter, akaša či jinak. Mimochodem toto je právě důkazem toho, že velký třesk nemohl existovat. Nikdo totiž nevzal v úvahu, že někde musela být uchována informace o tom, jak se má hmota vyvíjet. Žádný proces totiž nemůže probíhat bez informace a ve všech kosmologických teoriích se o informaci nikde nehovoří, z toho usuzují, že všechny dosud publikované jsou chybné. Ale to by bylo téma na další přednášku, vraťme se tedy k mýtům.

Provedeme-li srovnání většiny dostupných mýtů různých starých národů ze všech částí Země, najdeme určité společné, podobné prvky. Jedním z nich je existence boha nebo bohů, což jsou nejrůznější bytosti lidské, zvířecí nebo jen živlové podoby, zpravidla však obdařené nadlidskými schopnostmi. Dokažou taky měnit své podoby podle potřeby a to dokonce na předměty z říše rotlin i nerostů. Bůh může být stromem, skálou, Sluncem, jaguárem, holubem,

zkrátka čímkoli. Obecně bych to chápal tak, že co si primitivní (z našeho pohledu) domorodci nedokázali vysvětlit, přisoudili tomu božskou podstatu. Uvedeme si několik příkladů.

Např. had se nevyskytuje jen v Bibli, jako svůdce Evy, ale i v mnoha polynézských mýtech, kde je symbolem plodnosti a agresivity. Hadi mohou trestat zlo a odměňovat dobro. Na Šalamounových ostrovech je had stvořitelem člověka. V pověstech na Fidži stvořil had Rokomoutu zem tak, že ji nahnul z oceánského dna, pak vyseděl z vajec chlapce a děvče, naučil je rozdělovat oheň a daroval jim banány a tak způsobil vznik lidstva.

Od hadů není daleko k ničivým bytostem, připomínajícím naše draky, tedy okřídlené létající bytosti podoby plazů. K nim se vrátíme přes channelingové mýty. Zajímavé také je, že v Mikronésii byli přesvědčení, že zem a nebe existují odjakživa, pouze bohyně Ligobund sestoupila z nebe na pustou zem, aby ji pokryla rostlinstvem. V jiných pověstech byla země stvořena bohem, který existoval odjakživa ve vesmírném prostoru. Vývojově je zde podoba s biblí, neboť zem byla nejprve pustá a prázdná, nebe viselo těsně nad oceánem, potom bohové oddělili zemi a moře a zdvihli nebesa do výšky. Tento motiv je rozšířený v celé Polynézii. Představa prvopočátečního moře je rozšíření i v Indonésii. Původ obyvatel se často odvozuje od prvotní dvojice, která se rozmožila jak pohlavně, tak nepohlavně, tedy pučením např. z hlavy. Často jsou také lidé tvořeni z hlíny a to prosím nejen v Bibli, ale i v pověstech na Celebesu, ostrově Mindanao nebo Sumatře. Jinde je prvotním materiálem kámen nebo dřevo.

Kromě mnoha krátkých mýtů jednotlivých etnik existují i rozsáhlejší vesměs poetické zpěvy, např. havajské „kumulipo“. Podle této poémy, skládající se z více než 2000 veršů, obývali vesmír nejprve bohové. Bůh Lono, jinde jmenovaný jako Rongo, stvořil světlo, zemi a postupně rostliny i živočichy ve stejné posloupnosti jako v Bibli. Nejprve bylo osídleno moře, pak země, postupně se vyvíjejí plazi, pak ptáci až nakonec člověk. Podle jednoho mýtu vznikl člověk tak, že bohyně Vari-ma-te-takere si vytrhla kousek masa z boku a tak vznikl první člověk. Dnes bychom řekli, že to bylo klonováním. Jiný otec lidstva Vátea byl napůl člověk, napůl ryba a tady jsme zase u jiné analogie.

V maorských mýtech byla před počátkem světa pouze temnota Pó, což i současně název pro podsvětí, kam odcházejí duše po smrti. Zde žili bohové zřejmě v nehmotné podobě, kteří se rozhodli stvořit zemi. Každý dostal za úkol stvořit nějakou specializovanou část. Kdybychom se chtěli věnovat podrobně všem mýtům, tak tu budeme sedět do neděle. Tedy aspoň heslovitě něco z jiných oblastí:

- Incké mýty, zapsané španělskými dobyteli v 16. století hovoří o tom, že na počátku nebylo nic jen temnota, ve které se objevil stvořitel Viracocha, který stvořil první lidskou rasu obrů. První civilizace pak byla zničena potopou a obři byli proměněni v kameny. Nejedná se náhodou o jejich zpodobení sochami moai na Velikonočním ostrově či v Tiahuanaku?
- Čínské mýty o stvoření světa dle knihy Čuang mluví o bohu chaosu, kterého bylo třeba zničit, aby vznikl vesmír. Jiný mýtus hovoří o tom, jak se z pramlyh vynořily dvě kosmické síly Jin a Jang a jejich vzájemným působením vznikl vesmír. Tomuto se podobá i kosmologie starého Egypta. Zajímavý je i mýtus o stvoření praobra Pchan Kua v lidské podobě, z něhož po smrti vznikly hory, řeky, půda, vegetace a nakonec lidské bytosti - tedy jakási evoluce v kostce.
- Hindská mytologie jmenuje celý panteon bohů, kteří vládou nad osmi hlavními oblastmi vývoje. Hlavní božstva jsou obklopeny celou plejádou polobohů, duchů, skřítků a dalších místních figur, kteří byli zapojeni do běžného života a jejich příběhy jsou vyprávěny v nesčetných puránách. Zmíním se aspoň o Višnu, který je zobrazován jako nebeský král, sestupující na zemi v různých podobách a jeho úkolem je zajišťovat stabilitu a pořádek. Šiva byl mistrem hudby a tance a svůdcem žen. Jeho symbilem byl lingam, tradičně usazován v podstavci napodobujícím yoni. Kdo nezná

Kámasastru, tak mu vysvětlím vo co jde. Brahma je védickými texty oslavován jako stvořitel, jeho hlavní funkcí ale bylo zajistit rovnováhu mezi dostředivým Višnuem a odstředivým Šivou. Obvykle je zobrazován ze čtyřmi hlavami. Bráhma údajně stvořil svět tak, že rozbil zlaté vejce, které plulo v pravěkých vodách a obsahovalo zárodky všeho stvořeného.

- Z Indie pochází i zajímavé datování vývoje lidstva v tzv. božských rocích, jeden božský rok je 360 pozemských let (odtud snad pochází i dělení kruhu na 360 stupňů). První věk trval 4800 božských let, druhý věk 3600, třetí 2400 a poslední čtvrtý věk 1200 božských let, celkem tedy 12000 božských let, tj. 4 320 000 pozemských let a je nazýván velký věk neboli máhajúga. Tisíc velkých věku tvoří velevěk neboli kalpu, skládající se z jednoho dne a noci života Brahmy. Na konci velevěku se svět rozplyne do jakési přechodné pralátky, z níž vznikne další vesmír. Za nejzajímavější informaci z purán považuji sdělení, že celý vesmír je integrovaný systém, v němž každá část, ať se jedná o živou či neživou má svoji nezastupitelnou roli, provázanou s ostatními částmi. Zde je jednoduché zdůvodnění, proč funguje astrologie.

O mýtech různých etnik bychom mohli hovořit ještě dlouho, a nakonec bychom dospěli k jakémusi společnému jmenovateli - vše bylo stvořeno, jinak řečeno objevilo se z jakéhosu prvotního chaosu, jehož postupným organizováním se vydělily všechny kategorie stvoření, nerosty, vegetace, zvířata a lidé. Jak dlouho to trvalo nevíme, lze však konstatovat, že vývoj je doprovázen neustálým vznikem a zánikem jednotlivých druhů, často způsobeným kosmickými vlivy. Destrukce je obvykle základem nové etapy vývoje.

Závěrem bych se chtěl zmínit o několika zajímavých sděleních, jak nám je předkládají různé channelingové zdroje:

- inteligence nazývaná „RA“

Původ Vesmíru

Ra:

První známou věcí ve stvoření je nekonečno. Potom se nekonečno stává vědomím... Jak se Stvořitel rozhoduje zažít Sebe, manifestuje v něčem, co bychom vnímali jako vesmír. Jak Stvořitel pokračuje v zažívání Sebe Sama, manifestuje svobodnou vůli a Lásku...

Působením svobodné vůle a Lásky se vytváří mnohost. Mnohost nejprve začíná jako výron nespoutané kreativní síly, která pak tvoří modely. Modely energie začínají nabývat pravidelnosti svých rytmů a polí, tedy tvoří dimenze a vesmíry. Galaxie a všechny ostatní hmotné věci jsou individualizovanými porcemi inteligentního nekonečna. Každá jednotlivá, individualizovaná porce se stává Spolustvořitelem a tvoří vesmír.

Každý vesmír se vyvíjí se svou vlastní sadou přírodních zákonů. Jakákoli část jakéhokoli vesmíru, bez ohledu na to, jak malá, obsahuje, stejně jako na holografickém obrázku, jediného Stvořitele, což je nekonečno.

Ra říká, že veškerý život se musí vyvíjet skrze osm dimenzí. (Dimenze zde chápou spíše jako jistou etapu vývoje.)

My jsme přesně tou samou Nekonečnou Inteligencí, která to tehdy všechno začala a jsme na zpáteční cestě k právě té samé Nekonečnosti – po které se budeme recyklovat a

začneme vše od začátku. Alfa a omega, nikdy to nekončí, kroužíme stále dokola skrze těchto osm dimenzí. A je vždy akt svobodné vůle a Lásky, co pohání naše energie skrze dimenze a vytváří tak evoluční pohyb.

Zde je stručný přehled toho, co Ra prohlašuje za stupně tohoto cyklu mnoha bilionů let:

□ **První dimenze** – Existují pouze čtyři alchymistické elementy země (minerály), vzduchu (vítr), ohně a vody. Oheň a vzduch působí na minerály a vodu a pohání vývoj k vědomí a Druhému Rozměru.

□ **Druhá dimenze** – Počátek zvířat a rostlin. Toto stádium vývoje na Zemi trvalo 4,6 milionů let.

□ **Třetí dimenze** – Současný stav lidského rodu. Toto je stádium sebe-uvědomování si. Jsou nezbytné dva základní aspekty: logické myšlení a intuitivní myšlení. Aplikací obou těchto kvalit bychom měli přijít na to, že jsme součástí jeden druhého, což vede k prožití Lásky.

Cyklus pro všechny inkarnace ve Třetím Rozměru je podle Ra 75 000 let.

□ **Čtvrtá dimenze** – Vnímání ostatních jako součástí Sebe. Toto je sféra soucítění, kde dosáhneme schopnosti porozumět utrpením Třetího Rozměru. Individuální rozdíly jsou stále vyjadřovány, ale je vytvořena harmonie skrze skupinový konsenzus, neboť lidé vědí, co si ostatní myslí.

Typická doba trvání jedné inkarnace ve Čtvrtém Rozměru je 90 000 let a celý cyklus prožití všech inkarnací v tomto rozměru zabere 30 milionů pozemských let.

□ **Pátá dimenze** – Moudrost a okamžitá manifestace. Lekce soucítění obdržené ve Čtvrté dimenzi vedou k moudrosti v Páté. Entity Páté dimenze mohou rozptýlit jednu manifestaci a vytvořit novou jak se jim zachce.

□ **Šestá dimenze** – Zkušenost zažití Sebe Sama jako Světla. Ra je entitou Šestá dimenze. Prožití tohoto cyklu trvá 2,5 milionu let.

□ **Sedmá dimenze** – Vyvrcholení. Sedmá dimenze je kompletní bytost, „Stvořitel, který zná Sám Sebe a opět se koncentruje do Jednoho Stvoření, jak se chystá ke vstupu do Osmé dimenze“.

□ **Osmá dimenze** – Návrat do nekonečna. Podle Ra se zde nachází mystérium, jež nemůže být vyjádřeno slovy. Stejně jako na hudební stupnici, Osmá dimenze je také Prvním Rozměrem další oktávy.

Jelikož každá entita disponuje svobodnou vůlí, uvedená časová rozpětí jsou pohyblivá. Žádná entita nemůže být nucena k posunu na žebříčku jednotlivých dimenzí, dokud není připravena a dokud se nerozhodla, že tak učiní.

Entity vyšších dimenzí, na Šesté úrovni a výše, mohou sloužit jako Vyšší Já pro entity z nižších úrovní. Někdy je nazýváme Duchovními Průvodci.

My jsme nyní ve Třetím Rozměru, s těly vytvořenými z hmoty první a druhé dimenze naší minulosti, s Vyšším Já, jež představuje budoucí já – do kterého dorosteme.

Pokud si připadáte tak, jako byste nepatřili do tohoto světa, protože vás některé věci neskutečně štve, jste pravděpodobně také cestovatelé z vyšší dimenze. RA o tom říká toto:

Cestovatel je entitou, která učinila vědomé rozhodnutí reinkarnovat se do Třetího Rozměru Země z vyššího rozměru, aby mohla asistovat při pozvedávání vědomí na úrovni Země. Ra říká, že v současné době je na Zemi 65 milionů Cestovatelů. Jakmile je volba stát se Cestovatelem na Zemi uskutečněna, entita si je vědoma, že ve chvíli inkarnace zapomene svůj originální původ a vystavuje se nebezpečí, že zde bude zablokována. Pokud se cestovatelům podaří prorazit toto „zapomnění“, mají schopnost výrazně urychlit uvědomění v této sféře. Neprobuzení či spící Cestovatelé mají tendenci pociťovat odcizení, díky propasti mezi jejich původním rozměrem a rozměrem na této planetě. Často se u nich projevuje alergie.

Časoprostor versus prostoročas

Ra činí pozoruhodné rozlišení mezi prostoročasem a časoprostorem.

Říká, že *prostoročas* popisuje náš prožitek prožití ze života ve třetím rozměru, zatímco *časoprostor* popisuje, jak zažíváme sami sebe mezi životy. Takže proces inkarnace zahrnuje přechod z časoprostoru do prostoročasu. To je ten průchod tunelem!

V *prostoročase* máme kontrolu nad prostorem v tom, že můžeme svobodně pohybovat našimi těly z jednoho místa na druhé. Ale v tomto prostoročase zažíváme čas jako relativní, lineární fenomén, nad kterým nemáme žádnou kontrolu.

Ra říká, že v časoprostoru „je každá entita umístěna v prostoru v poněkud nehybném stavu“ a prožívá všechny životy jakoby se děly v tentýž čas:

Nakonec, po mnoha životech, entita získá v prostoročase vědomé uvědomění si své existence v časoprostoru, a pak bude schopna hrát mnohem aktivnější, zúčastněnou roli ve svém vývoji.

Využívání intuice, vnuknutí, psychické schopnosti a tantrický sex podle Ra *všechny slouží k přemostění propasti* mezi prostoročasem a časoprostorem. Ale není zde žádná dělicí linie. V prostoročase se nacházejí lidé s mimořádnými psychickými schopnostmi, kteří se mohou napojit na svět časoprostoru a komunikovat s bytostmi na druhé straně. Tím je zřejmě míněna telepatie, telegnose a podobné jevy.

A bytosti z časoprostoru mohou manifestovat v prostoročasu jako to, co nazýváme „*duchy*“.

Časoprostor není o nic víc homogenní než prostoročas. Má stejně strukturovaný systém toho, co bychom nazvali Přírodními Zákony. Každá planeta s entitami Třetího Rozměru má odpovídající časoprostor.

Závoj Zapomnětlivosti

Proč si nedokážeme zapamatovat své předchozí životy?

Závoj Zapomnětlivosti existuje pouze v rámci evolučního procesu Třetího Rozměru.

Kdyby zde nebyl žádný potenciál pro nedorozumění, nebylo by žádných zkušeností. Pro entitu z Třetího Rozměru je nezbytné zapomenout, odkud přichází, tak aby mohl mechanismus svobodné vůle působit na nově vzniklý komplex vědomí.

Takže je zřejmé, že potřeba volby bez vědomého chápání všech možných důsledků je nezbytným vývojovým krokem při růstu entity. Jinými slovy, potřebujeme se učit. Kdyby zde nebyl žádný Závoj Zapomnění, pak by každý vždy chápal dopady svých činů a Život by se stal naprosto předvídatelným. V předvídatelném systému není prostor pro svobodnou vůli.

Nadcházející Vzestup

Podle Ra se naše planeta ocitá na konci svého 75 000 let trvajících cyklu Třetí dimenze. Rok 2012 má být plánovaným koncem tohoto cyklu.

Jelikož každý na planetě není připraven k přesunu do Čtvrtého Rozměru, zbývající entity Třetího Rozměru se budou reinkarnovat na jiné planetě Třetího Rozměru.

Ra říká, že abychom byli způsobilí k postupu do Čtvrtého Rozměru, musíme mít nadpoloviční orientaci na službu druhým. Nemusíme chápat Zákon Jednoty nebo mít esoterické či metafyzické znalosti, aby nám bylo umožněno postoupit.

Část procesu vzestupu bude podle Ra zahrnovat dočasný konec všech forem života na planetě Zemi, zatímco se planeta bude připravovat na své nové obyvatele Čtvrtého Rozměru.

V této době se entity, které potřebují dodatečnou zkušenost Třetího Rozměru, octnou na jiné planetě, kde se může vyjevit jejich karma. A ti, kteří postoupí do čtvrté dimenze, se reinkarnují na Nové Zemi.

Závěrečné Myšlenky

Samozřejmě nepředkládáme komentáře Ra jako skutečnost. Neexistuje způsob, jak zjistit, zda je všechno pravda či zda se předpovídaná nadcházející změna opravdu odehraje. Ale ať už bereme blízký vzestup jako skutečnost či mýtus, smrt našich fyzických těl je nevyhnutelná pro nás všechny, dříve či později. A pokud se na to podíváme z praktického hlediska, ať se Ra popisovaný vzestup doopravdy uskuteční či ne, kdybychom měli dělat tyto věci, které by nám zajistili nejlepší pozici při takové události, jistě by to prohloubilo kvalitu našich životů a života na této planetě.

Takže, co se zdá být důležitým, není ve strachu očekávat budoucnost, ale spíše žít každý okamžik s vědomím, že jsme součástí všeho.